

[Møller Nørgaard.]

Afdragstiden, som i den nuværende Lov er fastsat til 20 Terminer, forlænges til 40 Terminer. Det er en Lempelse, som for de fleste sikkert vil være tilfredsstillende, da det jo betyder en væsentlig Forbedring for de daarligt stillede Landmænd.

Endelig er der i § 3 nævnt en Ting, som jeg for mit Vedkommende sætter stor Pris paa, og som ogsaa blev omtalt før, nemlig at en Forening, hvor der ikke er meget solidarisk Ansvar tilbage, i enkelte Tilfælde helt kan ophæve det solidariske Ansvar og lade den enkelte Landmand træde i direkte Debitorforhold til Fonden ved at give Pant i Ejendom eller Løsøre, Transport paa Mælkepenge, Kaution eller anden Sikkerhed.

Jeg havde helst set, at Transport paa Mælkepenge ikke var nævnt i Forslaget, da Mælkepengene tit og mange Gange er beslaglagt paa anden Maade; mange Steder er det, f. Eks. i min Hjemegn, saaledes, at der i Forvejen er sket Transport paa Mælkepenge til Betaling af Indkøb af Kraftfoder. Men der er jo ogsaa mange andre Maader, hvorpaa Sikkerhed kan stilles.

Jeg vil slutte med at sige, som jeg gyndte, at mit Parti gerne vil medvirke til en baade hurtig og velvillig Behandling af det foreliggende Lovforslag.

J. R. Poulsen: Den 13. Januar blev der af den højtærede Landbrugsminister fremsat i alt 5 Lovforslag i det høje Folketing, og om dem alle kan det siges, at de illustrerer, hvilke Vanskeligheder Landbruget har haft og endnu har at kæmpe imod. Naar man undertiden fra Ikke-Landmænds Side hører: Nu har I haft en god Høst, I Landmænd, nu er alt vel godt? — saa er de omtalte Forslag en god Anskuelserundervisning, som disse vore gode Landsmænd burde tage Lære af.

Naar mange Medlemmer af Driftslaaneforeningerne er blevet slaaget ud, er det efter min Mening først og fremmest paa Grund af Landbrugets slette Forrentningsevne i de 10 Aar, der er forløbet, siden denne Lov traadte i Kraft. Den Hjælp, der her foreslaas ydet fra Statens Side, er efter min Mening fuldt berettiget. De 1½ Mill. Kr., som skal afskrives, er jo ikke noget særlig stort Beløb, men af den højtærede Landbrugsministers Svar til min Partifælle i Folketinget, Hr. Fibiger, forstaar jeg da ogsaa, at Ministeren, hvis det bliver nødvendigt at forhøje denne Sum, vil søge Bemyndigelse dertil.

At Afdragstiden, som i § 2 foreslaaet, forlænges, og at de enkelte Medlemmer, som nævnt i § 3, kan træde i direkte Debitorforhold til Erhvervenes Laanefond, kan jeg ogsaa tiltræde.

Jeg anbefaler paa mit Partis Vegne Lovforslaget til Vedtagelse.

Oluf Johansen: Den foreliggende Lovgivning bygger jo paa et andet Grundlag end det Lovforslag, vi før behandlede, idet den indeholder Mulighed for direkte at udbetale Pengelaan, medens det andet Lovforslag drejede sig om Indkøb af Besætning eller Redskaber.

Ifølge den Lov, som blev vedtaget i 1928, udbetaltes Pengene, saa snart Foreningerne var oprettet, og efterhaanden som man paabegyndte Afdragene, indlededes der i Virkeligheden en Likvidation af Foreningerne. Men dette har ikke kunnet gaa helt smertefrit af; der har været Vanskeligheder. Dengang de paagældende Lovforslag behandlede og vedtoges her i Rigsdagen, gik mit Parti imod dem og fremhævede meget stærkt, at det solidariske Ansvar var af en saadan Beskaffenhed, at det ikke kunde holde, og Tiden har desværre givet os Ret. Hvis man ikke fra Lovgivningsmagtens Side træder hjælpende til, vil mange Tusinder af danske Landmænd, som er Medlemmer af disse Foreninger med solidarisk Ansvar, staa over for en Katastrofe. Det har vist sig, saaledes som Loven har virket, at det solidariske Ansvar i Virkeligheden er som en Klanke om Halsen paa Tusinder og atter Tusinder af danske Landmænd. Derfor hilser jeg det Forslag, som den højtærede Landbrugsminister har fremsat, med Tilfredshed, idet vi saa kan paabegynde en Afvikling af dette Forhold der, hvor den bitre Nødvendighed kræver det.

Det havde jo været godt, om man, da Forslaget i sin Tid blev fremsat, havde forstaaet, hvilken Vanskelighed der var forbundet med det solidariske Ansvar, men det vilde den dasiddende Regering ikke forstaa. Nu forekommer det mig, at Tilslutningen her er en Erkendelse af, at man dengang saa forkert paa Forholdet, og jeg kan hertil føje en Udtalelse, der blev fremsat af Venstres ærede Ordfører i Folketinget, Hans Conrad Koefoed — den findes i Tidenden Sp. 2857 —, og som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse: „Sagen er, at saa godt som alle de vel konsoliderede Landmænd holdt sig uden for de dengang oprettede Foreninger.“ Her er i Virkeligheden sagt det, som vor Kri-